

Indholdsfortegnelse

1. Detentionslokalerne.....	2
2. Rapportgennemgang.....	4
2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen	7
2.2. Lægeundersøgelse	9
2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge	12
2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald	17
2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen	19
2.3. Oplysninger fra kriminalregistret	21
2.4. Fremstilling og visitation mv.....	22
2.4.1. Fremstilling.....	22
2.4.2. Visitation mv.....	24
2.5. Tilsyn.....	28
2.6. Løsladelsestidspunktet.....	38
2.7. Vejledning om klageadgang mv.....	38
3. Opfølgning	40
4. Underretning	40

Den 6. marts 2002 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen i Tønder. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Tønder og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med de eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Politimesteren i Tønder og Justitsministeriet har ikke fremsendt bemærkninger til den foreløbige rapport.

1. Detentionslokalerne

Indgang til detentionen sker via politistationens baggård der ikke kan ses fra omkringliggende beboelse mv. For at komme til indgangsdøren skal man op ad en trappe med otte trin og hen ad en trappeafsats. Inden for døren er der yderligere to trin op til det lokale hvori visitationen foregår. Her er en visitationsskranke og effektskabe til opbevaring af de tilbageholdtes effekter. Nøglen til skabet hænges ind i et lille nøgleskab, og nøglen hertil medbringes til vagtstuen. Under visitationsskranken er der mapper med detentionsrapporter – en til udfyldte og en til udfyldte rapporter. Der er endvidere et oplag af Rigspolitechefens nye vejledning om bl.a. alkoholafvænnning og -behandling og oplag af vejledninger til anholdte på forskellige sprog.

Til orientering – og inspiration – for Politimesteren i Tønder kan jeg oplyse at der på visitationsskranken i detentionen i Hillerød findes en plasticbetrukket liste over diverse sprog (i rubrikform). Denne liste kan anvendes af en tilbageholdt som ikke kan gøre sig forståelig over for personalet, til at udpege sit modersmål eller et andet sprog som den tilbageholdte behersker, med henblik på eventuel tilkaldelse af tolk.

Der er i alt to detentionslokaler på hver ca. 6 m². Væggene er malet i en lys grøn farve, og gulvet er gråt. Det ene detentionslokale (nr. 2) er udstyret med et vindue, det andet lokale med to vinduer, alle med ugenomsigtigt plexiglas. I gulvet er der en rist, og på gulvet ligger en madras. På væggen er der en kaldeknop. I loftet er der bag (plexi)glasplader indbygget et kamera og en pære der i lokale 2 lyste meget skarpt. Bag riste med fintmaskede gitre er der indbygget en højttaler og ventilation. Der er ingen fremspring eller løse skruer.

I loftet i detentionslokale nr. 1 var noget af malingen skallet af, og mellemrummet mellem loftspladerne var ikke spartlet ud og malet.

Det blev oplyst at lokalerne opvarmes ved gulvvarme og ventilation.

Der var tegnet og ridset en del på vægge og døre, og nogle af ridserne var dybe. Lokale 2 var værst. Også vinduerne var ridsede, og i vinduet i lokale 2 var der et brændemærke. Det blev oplyst at detentionslokalerne også bruges som venterum.

Det forhold at der er ridsemærker på vægge, døre og vinduer kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu idet de indsatte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskadigelser. På samme måde vil sådanne genstande kunne bruges til selvbeskadigelse. Jeg henviser til Kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer, § 13, stk. 3 (den tidligere kundgørelses § 13, stk. 1), hvorefter den tilbageholdte skal fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Jeg er dog opmærksom på at f.eks. lynlåse og ringe vil kunne anvendes til at ridse med.

Uanset at detentionslokalerne også bruges som venterum, går jeg ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser. Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Der er indkig i døren med en flytbar plade for. Udsynet gennem ruderne var klart.

De tekniske installationer blev afprøvet og virkede. Det blev oplyst at kameraet ikke skifter automatisk, og at det derfor er nødvendigt med personligt tilsyn når begge lokalerne er optaget. Jeg går dog ud fra at der manuelt kan skiftes billede fra det ene lokale til det andet.

Der er toilet i tilknytning til lokalerne.

Begge detentionslokaler var rene, men meget nedslidte. De kan godt trænge til istandsættelse.

Jeg beder politimesteren oplyse om eventuelle planer for istandsættelse af detentionslokalerne.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de seneste 15 detentionsanbringelser forud for den 25. januar 2002. Jeg modtog herefter 15 detentionsrapporter vedrørende anbringelser i perioden fra den 29. september 2001 til den 19. januar 2002. Jeg har ikke modtaget andre dokumenter.

I alle tilfælde er Rigspolitichefens blanket P152 anvendt (bilag 1 til den nye kundgørelse der omtales nedenfor). Denne blanket forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen, såvel foreløbig som endelig anbringelse, lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (f.eks. bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorgshjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af

andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika) og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4, og felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?”, eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænning og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Det fremgår af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes.

I 2 af de 15 tilfælde er rubrikken om hvorledes der blev forholdt med den tilbageholdte (overgivet til andre, indbragt til hospitalet, forsorgshjem eller lignende eller indsat i politiets detentioner) ikke udfyldt. Det drejer sig om anbringelser den 11. november og 25. december 2001. Det fremgår imidlertid på anden måde af detentionsrapporten i disse tilfælde at også disse tilbageholdte blev indsat i detentionen. I førstnævnte tilfælde fremgår det dog alene af rubrikken til angivelse af foreløbig anbringelse, men jeg lægger ud fra denne oplysning og oplysningen i rapporten om at der var lægetilsyn, til grund at der var tale om en egentlig detentionsanbringelse og ikke en venterumsanbringelse i detentionen (den pågældende blev senere på et ikke nærmere angivet tidspunkt overført til arresthuset). Jeg har nedenfor under pkt. 2.5. anmodet politimesteren om en udtalelse vedrørende det forhold at der ikke er nogen tilsynsnotater i sagen.

Såfremt denne antagelse er forkert, beder jeg politimesteren om at meddele mig det.

Da der er tale om (et) enkeltstående tilfælde hvor det ikke i den dertil hørende rubrik i detentionsrapporten er noteret at der skete detentionsanbringelse, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Som det vil fremgå af min rapportgennemgang, er de enkelte rubrikker i rapporterne i flere tilfælde ikke udfyldt. I nogle tilfælde drejer det sig dog kun om enkelte rubrikker der ikke er udfyldt.

Forholdet er således nærmere det at der i intet af de 15 tilfælde – fuldt ud – er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe notatpligten.

Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Der har i tre tilfælde været tale om mere end én detentionsanbringelse i løbet af den samme dag. Det drejer sig om anbringelser den 10. november 2001, den 2. december 2001 og den 8. januar 2002 hvor der i alle tilfælde var anbragt to personer i detentionen. De pågældende har i alle tre tilfælde (i en del af tiden) været detentionsanbragt samtidig.

Anbringelserne der er nævnt under gennemgangen nedenfor, er angivet med datoen for anbringelsen i detentionen. I de tilfælde hvor der var to anbringelser samme dag, men hvor kun den ene nævnes, er datoen for anbringelsen suppleret med journalnummer for så vidt angår anbringelserne den 10. november 2001, og med tidspunktet for indbringelsen for så vidt angår anbringelserne den 2. december 2001 idet der ikke er noget journalnummer i disse tilfælde. I intet tilfælde er kun den ene af anbringelserne den 8. januar 2002 nævnt.

I 2 tilfælde er det i detentionsrapporten angivet hvilket af de to lokaler der har været anvendt. I 8 yderligere tilfælde er det angivet hvilken boks der har været anvendt til den pågældendes effekter. Da der er flere bokse end detentionslokaler (i 2 tilfælde er anført boks 3), kan det ikke umiddelbart ud fra boksnummeret sluttes hvilket detentionslokale der har været anvendt. Der er imidlertid heller ikke pligt til at angive hvilket detentionslokale (eller hvilken boks) der har været anvendt.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse II af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer der trådte i kraft den 1. august 2001. Rigspolitechefen har i et følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre omtalt de vigtigste ændringer i forhold til den tidligere gældende kundgørelse.

Af Politiets Statistik for 2000 fremgår det at der dette år var 72 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Tønder politikreds (mens 4 spirituspåvirkede personer blev indbragt til sygehuset og 8 bragt til hjemmet). 63 af de detentionsanbragte blev lægeundersøgt. Lægetilsyn er efter den nugældende kundgørelse obligatorisk i alle tilfælde.

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i kredsen findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Tønder politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse, og i givet fald oplyse om resultatet heraf.

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusede og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre, eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4). Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger (overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detention, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

Det fremgår i 14 af de 15 tilfælde af detentionsrapporten at den pågældende var påvirket af alkohol, i et tilfælde i kombination med andre berusende og/eller bedøvende midler. I alle 14 tilfælde er graden af påvirkethed angivet (mens det kun i 5 tilfælde tillige er angivet at der var tale om alkoholpåvirkethed, men det fremgår af afkrydsningen af graden). I 6 tilfælde er det angivet at pågældende var påvirket i svær grad. I 7 tilfælde er det angivet at pågældende var påvirket i middel grad. I det sidste tilfælde er det angivet at pågældende var påvirket i let grad. Det drejer sig om anbringelsen den 11. november 2001 der er omtalt ovenfor, hvor det ikke er helt klart at der er tale om en detentionsanbringelse, men hvor jeg lægger dette til grund.

Det ene tilfælde hvor feltet om påvirkethed i detentionsrapporten ikke er udfyldt, drejer sig om en anbringelse den 24. november 2001. Det fremgår imidlertid indirekte af lægens bemærkninger på detentionsrapporten i sagen at den pågældende var påvirket af alkohol, men ikke stoffer.

Da der kun i et enkelt tilfælde mangler afkrydsning i rubrikken om påvirkethed, giver det mig ikke anledning til at foretage mig yderligere.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til at afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldt i de enkelte tilfælde, herunder det tilfælde hvor der alene var tale om påvirkning i let grad. Jeg går ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at alle anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

Jeg har nedenfor beskrevet min undersøgelse af overholdelsen af reglerne om lægeundersøgelse, fremstilling og visitation i de 15 tilfælde på en (forholdsvis) minutiøs måde, og jeg har stillet nogle spørgsmål. Jeg er opmærksom på at der er risiko for at rapporten bliver tilegnelsesmæssigt vanskeligere, jo mere detaljeret undersøgelsen bliver beskrevet. Denne fremgangsmåde har imidlertid været nødvendigt fordi mængden af de (i øvrigt obligatoriske) oplysninger i de 15 detentionsrapporter varierer vedrørende disse punkter, således som jeg allerede har været inde på i det indledende afsnit ovenfor.

Notaterne om tilsynet med de detentionsanbragte er i modsætning hertil mere ensartede og meget mere fyldige (nærmere herom nedenfor under pkt. 2.5.). Jeg har derfor ment at kunne begrænse min beskrivelse af undersøgelsen på dette punkt til at angå de fejl som går igen i alle eller næsten alle 15 tilfælde, uden at jeg dog har kunnet gennemføre dette fuldt ud.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt. Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspoliti-

chefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

Af detentionsrapporten fremgår det i alle tilfælde på nær ét (en anbringelse den 25. december 2001) at der var lægeundersøgelse ved en nærmere angivet læge. I detentionsrapporten vedrørende anbringelsen den 25. december 2001 fremgår det at der blev tilkaldt læge.

Jeg beder politimesteren om at oplyse om der var lægeundersøgelse i denne sag, og i givet fald oplyse hvornår det fandt sted. Hvis der ikke var lægetilsyn, beder jeg politimesteren om at oplyse hvorfor der ikke var det.

Jeg har ikke modtaget lægeerklæring i nogen af sagerne (jf. herom nedenfor).

Lægetilsynet er i 3 tilfælde sket på skadestuen (i 2 tilfælde i forbindelse med blodprøvetagning), og så vidt ses i alle de øvrige tilfælde på politistationen. Tilsynet på politistationen er sket ved otte forskellige læger. Lægetilsyn ved begge anbringelser den 10. november 2001 er foretaget af samme læge. Lægetilsyn ved begge anbringelser den 8. januar 2002 er ligeledes foretaget af samme læge, dog ikke den samme som forestod tilsynene den 10. november 2001. Samme læge som var tilsynsførende den 8. januar 2002, forestod tilsynet ved anbringelsen den 19. januar 2002. Alle tilsyn er foregået i tidsrummet mellem kl. 18.00 og 06.00.

Umiddelbart ser der således ud til at politiet i Tønder anvender lægevagten ved tilsyn.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om det forholder sig sådan, og i givet fald om denne ordning fungerer tilfredsstillende. (Som det fremgår af min gennemgang af de konkrete sager under pkt. 2.2.2. og 2.2.3., ses der ikke at være tale om generelle problemer med hensyn til gennemførelse af lægetilsyn inden for rimelig tid efter tilkaldet/indbringelsen). Såfremt der er indgået aftale med

praktiserende læger eller sygehuslæger, eller en sådan aftale har været overvejet, beder jeg om nærmere oplysninger om denne ordning/disse overvejelser.

Der skal som nævnt gøres notat om tidspunktet for lægeundersøgelsen (kundgørelsens § 14, stk. 3).

Tidspunktet for lægeundersøgelsen er anført i 13 af de 14 tilfælde hvor der er oplysning om lægetilsyn. Det ene tilfælde hvor tidspunktet ikke er angivet, er et af de 3 tilfælde hvor undersøgelsen fandt sted på skadestuen (en anbringelse den 7. december 2001). Da lægeundersøgelse skete i forbindelse med blodprøvetagning i en sag om overtrædelse af færdselslovens § 53, og da tidspunktet for foreløbig og endelig detentionsanbringelse er det samme, går jeg ud fra at lægeundersøgelse skete før indbringelsen til politistationen hvilket muligvis kan forklare det manglende notat. I de 2 andre tilfælde hvor undersøgelsen fandt sted på skadestuen, er tidspunktet herfor dog anført i rapporten.

Da tidspunktet for lægeundersøgelse kun i et tilfælde mangler i selve detentionsrapporten, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Det fremgår i alle 14 tilfælde, også de 3 tilfælde hvor tilsynet fandt sted på skadestuen, af detentionsrapporten hvem der forestod lægetilsynet.

Rubrikken ”lægens bemærkninger” er i 11 af de 14 tilfælde udfyldt, i det ene tilfælde dog blot med en streg som jeg forstår sådan at der ikke var nogen bemærkninger fra lægens side. Det fremgår i flere tilfælde ud fra skriften i detentionsrapporten at lægen personligt har skrevet sine bemærkninger ind i detentionsrapporten. I et af tilfældene har lægen tillige underskrevet på rapporten.

Som det fremgår af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspolitietsfølgeløbsbrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger.

Jeg beder politimesteren om at oplyse om lægerne i nogle af sagerne (tillige) har afgivet en skriftlig erklæring på blanket P153. I bekræftende fald beder jeg om kopi af erklæringen i de pågældende sager. I benægtende fald går jeg ud fra at politimesteren vil foranledige at lægen – såfremt han/hun ønsker at afgive skriftlige bemærkninger – fremover afgiver dem på blanket P153.

Jeg beder Justitsministeriet om at oplyse om kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., omfatter alle bemærkninger som lægen måtte ønske at komme med skriftligt, herunder (enkeltstående) bemærkninger som "kan detentionsanbringes", "ingen bemærkninger" og lignende, således at blanket P153 også skal anvendes ved sådanne bemærkninger.

Lægen havde i intet tilfælde bemærkninger til (indvendinger mod) anbringelsen i detentionen. I 2 tilfælde er det udtrykkeligt anført at den tilbageholdte var "egnet" til detentionsanbringelse, og i et tilfælde at han kunne observeres i detentionen. I de øvrige tilfælde fremgår det indirekte at der ikke var noget til hinder for (fortsat) detentionsanbringelse.

2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

I 2 tilfælde er tidspunktet for tilkald af lægen ikke angivet (anbringelser den 11. november og 7. december 2001). Sidstnævnte tilfælde er et af de 3 tilfælde hvor undersøgelse fandt sted på skadestuen (og hvor der derfor reelt ikke er tale om et "tilkald" af læge).

Da der kun i 2 tilfælde mangler notat om tidspunktet for lægetilkald, giver det mig ikke anledning til at foretage mig noget.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolicehovens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen, jf. pkt. 2.2.2.).

I 2 tilfælde er tidspunktet for lægetilkald som nævnt ikke angivet. Som også nævnt er det ene tilfælde et af de 3 tilfælde hvor undersøgelse fandt sted på skadestuen, og hvor der derfor som nævnt reelt ikke var tale om et ”tilkald” (en anbringelse den 7. december 2001). Sagen indgår dog i gennemgangen nedenfor.

Det fremgår ikke af oplysningerne i det andet tilfælde (anbringelsen den 11. november 2001) om tilkald skete under transporten eller efter indbringelsen til politistationen – og i givet fald hvor lang tid efter indbringelsen (men det fremgår at lægetilsynet fandt sted 45 minutter efter an-

holdelsen). Denne sag indgår derfor ikke i gennemgangen nedenfor om tidspunktet for lægetilkald der således omfatter 14 sager.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. kundgørelsens § 6) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom. Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen (som dog ikke er anført i alle tilfælde, jf. nærmere nedenfor).

Først omtales antallet af tilfælde hvor tilkald er sket henholdsvis før og efter indbringelsen, og dernæst hvor lang tid før eller efter dette tidspunkt tilkald skete.

I det ovenfor nævnte ene af de 3 tilfælde hvor undersøgelse fandt sted på skadestuen (anbringelsen den 7. december 2001), lægger jeg, som nævnt under pkt. 2.2., til grund at lægeundersøgelse fandt sted før indbringelsen til politistationen. Jeg henviser også til at der er angivet samme tidspunkt for foreløbig og endelig anbringelse, og at der først må ske endelig anbringelse når lægetilsyn har fundet sted. Indbringelse til skadestuen ("tilkald" af læge) skete derfor også før indbringelsen til politistationen. I de andre 2 tilfælde hvor undersøgelse fandt sted på skadestuen (anbringelser den 19. november og 2. december 2001, kl. 02.18), fremgår det af rapportererne at undersøgelsen også i begge disse tilfælde fandt sted før indbringelsen af den tilbageholdte til politistationen. (I disse sager er tidspunktet for tilkald angivet, jf. herom nedenfor).

I 5 tilfælde mangler angivelse af tidspunktet for indbringelsen af den anholdte. I 3 af disse 5 sager er heller ikke tidspunktet for fremstillingen for vagthavende oplyst, og det er derfor ikke muligt at se om lægetilkald skete før eller efter indbringelsen. I de 2 øvrige tilfælde (anbringelser den

21. oktober 2001 og 19. januar 2002) skete lægetilkald efter fremstillingen for vagthavende, dvs. efter indbringelsen.

I de resterende 6 (ud af de i alt 14) tilfælde skete tilkald af læge også efter indbringelsen af den anholdte til politistationen.

Når der bortses fra de 3 tilfælde hvor der skete lægeundersøgelse på skadestuen før indbringelsen til politistationen, og hvor der derfor reelt ikke er tale om et tilkald, er der i intet tilfælde oplysning om at lægetilkald er sket før indbringelsen til politistationen (under transporten). I 8 tilfælde fremgår det at lægetilkald er sket efter indbringelsen, mens det i 3 tilfælde ikke fremgår om det er sket før eller efter indbringelsen. De 14 sager omtales nærmere nedenfor.

På denne baggrund og idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, beder jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

For så vidt angår manglende notater om indbringelse og fremstilling, henviser jeg til pkt. 2.4. nedenfor.

I 2 af de 3 tilfælde hvor undersøgelsen fandt sted på skadestuen inden indbringelsen til politistationen, er tidspunktet for ”tilkald” af læge angivet i rapporten (anbringelser af 19. november og 2. december, kl. 02.18). Ligesom vedrørende anbringelsen den 7. december 2001 er der imidlertid heller ikke i disse 2 tilfælde reelt tale om at der er ”tilkaldt” læge (med henblik på undersøgelse på politistationen). Når lægeundersøgelse finder sted på skadestuen, er indbringelsen til skadestuen for så vidt tidspunktet for ”tilkald” af læge.

I begge de 2 tilfælde er det noterede tilkaldelsestidspunkt identisk med undersøgelsestidspunktet, og det angiver således ikke tidspunkt for indbringelse til skadestue (medmindre undersøgelse fandt sted med det samme). Tilkald (og undersøgelse) er noteret til henholdsvis 20 minutter *før* og 1 time og 4 minutter efter anholdelsen. I førstnævnte tilfælde fandt anholdelse sted på skadestuen. Jeg går ud fra at den anholdte i det andet tilfælde er indbragt til skadestue kort tid efter anholdelsen, og at der var ventetid på skadestuen.

For så vidt angår det sidste tilfælde hvor lægeundersøgelse fandt sted på skadestue inden indbringelsen til politistationen (anbringelsen den 7. december 2001), fremgår det af sagen at indbringelse til skadestuen er sket hurtigt efter anholdelsen idet denne fandt sted kl. 05.00, og den pågældende blev indbragt til politistationen 20 minutter senere.

I det ene af de 3 tilfælde hvor hverken indbringelses- eller fremstillingstidspunkt er angivet (anbringelsen den 24. november 2001), skete anholdelse kl. 04.53 og lægetilkald kl. 05.08. Selv om det ikke fremgår om lægetilkald skete før eller efter indbringelsen, fremgår det dog at det skete kort tid efter anholdelsen (15 minutter). I begge de 2 øvrige tilfælde hvor hverken indbringelses- eller fremstillingstidspunkt er angivet (begge anbringelser den 8. januar 2001) er anholdelsestidspunktet ikke noteret, og det fremgår derfor ikke hvor lang tid der gik fra anholdelsen til lægetilkaldet i disse tilfælde.

I de 2 tilfælde hvor indbringelsestidspunktet ikke er angivet, men hvor fremstillingstidspunktet er angivet, skete tilkaldet henholdsvis 3 og 8 minutter efter fremstillingen (anbringelser den 21. oktober 2001 og 19. januar 2002). Fremstilling skete henholdsvis 5 og 15 minutter efter anholdelsen. I førstnævnte tilfælde er tilkald således sket kort tid efter indbringelsen (max. 8 minutter). I det andet tilfælde fandt anholdelsen sted i Løgumkloster. Når der tages hensyn til køretid til detentionen i Tønder, må

det lægges til grund at indbringelse er sket kort tid før fremstillingen, og at tilkald således er sket inden for 8-15 minutter efter indbringelsen.

I de resterende 6 tilfælde (hvor indbringelsestidspunktet er angivet), blev læge tilkaldt inden for det første kvarter efter indbringelsen (henholdsvis 4, 5, 8, 10, 12 og 15 minutter efter).

Når der ses bort fra de 2 tilfælde hvor hverken anholdelsestidspunkt, indbringelsestidspunkt eller fremstillingstidspunkt er angivet (anbringelserne den 8. januar 2002), og de 3 tilfælde hvor undersøgelse fandt sted på skadestue, er tilkald af læge således i alle tilfælde sket senest 15 minutter efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6, der som allerede nævnt har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Jeg har noteret mig at lægetilkald i intet tilfælde er sket senere end 15 minutter efter indbringelsen til politistationen.

2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.2.1., har kundgørelsens § 6 om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolicehens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som også nævnt under pkt. 2.2.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I et enkelt tilfælde er der, som tidligere nævnt, ikke oplysning om at der fandt lægetilsyn sted (kun at læge var tilkaldt og tidspunktet herfor) og dermed heller ikke oplysning om tidspunktet for et sådant (eventuelt) lægetilsyn. Det drejer sig om en anbringelse den 25. december 2001. Det fremgår af detentionsrapporten i sagen at der skete foreløbig, men ikke at der skete endelig anbringelse i detentionen (som først kan ske når lægetilsyn har fundet sted). Denne sag indgår derfor ikke i undersøgelsen under dette punkt.

Tidspunktet for lægetilsyn mangler også i et andet tilfælde (en anbringelse den 7. december 2001). Det er et af de 3 tilfælde hvor der var lægetilsyn på skadestuen inden indbringelsen. Heller ikke tidspunktet for tilkaldet er angivet, men der er, som også nævnt under pkt. 2.2.1., reelt heller ikke tale om tilkald af læge (med henblik på undersøgelse på politistationen). Som nævnt samme sted lægger jeg til grund at indbringelse til skadestue er sket kort tid efter anholdelsen. Da den pågældende blev indbragt til politistationen fra skadestuen 20 minutter efter anholdelsen, fandt lægeundersøgelse sted kort tid efter anholdelsen.

I det andet af de 2 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald ikke er angivet (en anbringelse den 11. november 2001, jf. pkt. 2.2.1.), fandt lægeundersøgelse sted 45 minutter efter anholdelsen – og dermed senest 45 minutter efter tilkaldet.

I de 2 andre tilfælde hvor der var lægetilsyn på skadestuen inden indbringelsen, fandt det ifølge rapporten sted samtidig med tilkaldet (anbringel-

ser af 19. november og 2. december, kl. 02.18). Tidspunktet for tilkald angiver derfor, som nævnt under pkt. 2.2.1., ikke tidspunktet for indbringelsen til skadestue (medmindre undersøgelse fandt sted med det samme). Som anført samme sted fandt anholdelse i det ene tilfælde sted på skadestuen efter lægeundersøgelsen, og jeg går ud fra at indbringelse til skadestue i det andet tilfælde skete kort tid efter anholdelsen. Lægeundersøgelse fandt sted 1 time og 4 minutter efter anholdelsen (og dermed inden for 1 time efter indbringelsen til skadestue).

I 7 af de resterende 10 tilfælde fandt lægetilsyn sted under 1 time efter tilkaldet (fra 12 til 45 minutter efter). I et tilfælde gik der præcis en time mellem tilkald og tilsyn (en anbringelse den 29. september 2001). I de sidste 2 tilfælde fandt lægetilsyn sted henholdsvis 1 time og 10 minutter og 1 time og 44 minutter efter tilkaldet (anbringelser den 10 november 2001, j.nr. 3000-84230-00094-01, og den 2. december 2001, kl. 00.14).

Da lægetilsyn i 9 af de 11 tilfælde hvor dette fandt sted på politistationen, skete inden for en time efter tilkaldet, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål. Dog henviser jeg til mine bemærkninger under sidste afsnit i pkt. 2.2.3.

2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt. I forbindelse med mine inspektioner af detentionerne i Aabenraa og Ringsted udtalte jeg som min endelige opfattelse at lægetilsyn som finder sted mere end en time efter indbringelsen, ikke er snarest muligt efter indbringelsen (mine opfølgingsrapporter af 13. marts 2002). Selv om min endelige udtalelse herom er afgivet efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse, er den udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse idet disse inspektioner og

dermed de sager der blev gennemgået i forbindelse hermed, lå forud for den nye kundgørelse. I denne kundgørelse var der, som nævnt under pkt. 2.2.1., ikke en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der, som nævnt dette sted, har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

I et tilfælde mangler som nævnt oplysning om lægetilsyn, og i 3 tilfælde fandt lægetilsyn, som tidligere nævnt, sted på skadestuen før indbringelsen til politistationen.

I yderligere 4 tilfælde mangler oplysning om såvel tidspunktet for indbringelsen som tidspunktet for fremstillingen (anbringelser den 11. november 2001, den 24. november 2001 og begge anbringelser den 8. januar 2002). I de 2 førstnævnte tilfælde er anholdelsestidspunktet angivet, og heraf fremgår at lægetilsyn fandt sted henholdsvis 45 og 27 minutter efter anholdelsen – og dermed mindre end henholdsvis 45 og 27 minutter efter indbringelsen. Anholdelsestidspunktet er derimod ikke angivet i de 2 andre tilfælde, og det er derfor ikke muligt at se eller udlede hvor lang tid der gik fra anholdelsen til lægetilsynet. Men tilsyn skete henholdsvis 30 og 31 minutter efter tilkaldet, og da jeg går ud fra at lægetilkald er sket senest kort tid efter indbringelse og fremstilling, går jeg samtidig ud fra at der ikke er gået mere end en time mellem indbringelsen og lægetilsynet.

I 4 af de resterende 7 tilfælde er der gået mellem 33 og 53 minutter mellem tidspunktet for indbringelsen – i 2 tilfælde (anbringelser af 21. oktober 2001 og 19. januar 2002) dog fremstillingen idet tidspunktet for indbringelsen ikke fremgår – og tidspunktet for lægetilsynet.

I de sidste 3 tilfælde er der gået mere end en time fra indbringelsen til lægetilsynet. Det drejer sig foruden de 2 sidstnævnte tilfælde under pkt. 2.2.2. (anbringelser den 10. november 2001, j.nr. 3000-84230-00094-01,

og den 2. december 2001, kl. 00.14) om en anbringelse den 29. september 2001. I disse 3 tilfælde gik der henholdsvis 1 time og 22 minutter, 1 time og 54 minutter og 1 time og 15 minutter efter indbringelsen. Lægetilkald skete henholdsvis 5, 10 og 15 minutter efter indbringelsen, så det sene lægetilsyn i sagerne kan ikke (i hvert fald ikke i de 2 førstnævnte tilfælde) tilskrives sene lægetilkald.

At der i disse 3 tilfælde er gået mere end en time efter indbringelsen før der fandt lægetilsyn sted, er efter min opfattelse beklageligt. Idet jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe betydningen af at lægen tilkaldes allerede inden den anholdte er indbragt til politistationen, jf. kundgørelsens § 6, 1. pkt., foretager jeg mig ikke noget vedrørende disse sager med hensyn til tidspunktet for lægetilsynet.

2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I den fortrykte detentionsrapport er der et felt til afkrydsning af om der er indhent et udskrift fra kriminalregistret, og det er angivet at udskriften skal vedlægges rapporten.

Dette felt er afkrydset i 2 af de 15 tilfælde, men udskriften er i intet tilfælde vedlagt således som det er angivet i rubrikken. Det fremgår dog ikke om den har været vedlagt, men blot ikke er sendt til mig sammen med selve rapporterne. Da min anmodning om rapportmateriale omfattede alt materiale vedrørende anbringelserne, lægger jeg til grund at udskrift ikke er vedlagt.

Det er beklageligt at der i størsteparten af sagerne ikke er sket afkrydsning, og – såfremt jeg har ret i min antagelse – at udskrift fra kriminalregistret ikke er vedlagt rapporterne i noget tilfælde, jf. kundgørelsens §§ 22 og 13, stk. 2. Jeg henviser til min henstilling ovenfor under pkt. 2 om indskærpelse af notatpligten. Jeg går ud fra at politimesteren i den forbindelse tillige vil indskærpe pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregistret (såfremt jeg har ret i at de ikke var vedlagt).

Idet jeg går ud fra at den manglende afkrydsning ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS. Efter kundgørelsens § 22, stk. 1, skal alle punkter i detentionsrapporten udfyldes, og altså også tidspunktet for indbringelsen.

2.4.1. Fremstilling

I 2 af tilfældene mangler notat om alle de tre nævnte tidspunkter (anholdelse, indbringelse og fremstilling). Det drejer sig om begge anbringelser den 8. januar 2002. Herudover mangler tidspunktet for anholdelsen i et tilfælde hvor der heller ikke er oplysning om tidspunktet for fremstillingen. I yderligere 3 tilfælde mangler tidspunktet for fremstillingen, og i 2 af disse tilfælde mangler tillige tidspunktet for indbringelsen. I yderligere 2 tilfælde mangler tidspunktet for indbringelsen.

Dette er beklageligt.

Jeg går ud fra at der også i de tilfælde hvor der ikke er notat herom, er sket fremstilling for vagthavende.

I de 6 tilfælde hvor der ikke er notat om tidspunktet for fremstillingen, er det ikke muligt at se om fremstilling er sket ”straks” ved ankomsten til politistationen, jf. kundgørelsens § 8, men i 2 af disse tilfælde kan det udledes af de øvrige oplysninger i detentionsrapporten. Det drejer sig om anbringelserne den 22. og 25. december 2001. I disse tilfælde blev den tilbageholdte anbragt foreløbigt i detentionen henholdsvis 3 og 2 minutter efter indbringelsen, og fremstilling må derfor – forudsat at fremstilling er sket i overensstemmelse med § 8 – være sket umiddelbart efter indbringelsen. I de øvrige 4 tilfælde kan fremstillingstidspunktet ikke udledes på grund af de meget sparsomme oplysninger i detentionsrapporten. Jeg går imidlertid ud fra at fremstilling er sket straks efter ankomsten til politistationen.

I 4 af de 6 tilfælde hvor indbringelsestidspunktet ikke er angivet, mangler også oplysning om fremstillingstidspunktet. I de 2 andre tilfælde er fremstilling sket henholdsvis 5 og 15 minutter efter anholdelsen der i det sidste tilfælde fandt sted i Løgumkloster. Jeg lægger derfor til grund at fremstilling i begge tilfælde er sket umiddelbart efter indbringelsen.

I alle de 7 tilfælde hvor der foreligger oplysninger om såvel indbringelsestidspunktet som fremstillingstidspunktet, fremgår det at fremstillingen er sket straks efter indbringelsen til politistationen, idet der i 5 tilfælde er angivet det samme tidspunkt, og fremstilling i de 2 sidste tilfælde er sket henholdsvis 4 og 5 minutter efter indbringelsen.

2.4.2. Visitation mv.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den tilbageholdte.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten er der rubrikker til afkrydsning af efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (§ 13, stk. 3 eller 4). Der er endvidere felter til angivelse af hvem visitationen er foretaget af, hvornår den er foretaget (dato og klokkeslæt), og til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

Kun i 5 af de 15 tilfælde er det afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen skete. Der er i alle tilfælde sat kryds ved § 13, stk. 3, og i 3 tilfælde tillige ved § 13, stk. 4.

I alle 5 tilfælde er det tillige angivet hvornår visitationen fandt sted og hvem der foretog visitationen. I 4 af de 5 tilfælde er det angivet med initialer hvem der foretog visitationen, mens det i det sidste tilfælde er uklart om der er tale om initialer eller fornavn (en anbringelse den 19. januar 2002 hvor der er anført "DAN"). Det er ligeledes i alle 5 tilfælde angivet hvad der blev frataget den pågældende ved visitationen.

I yderligere 3 tilfælde er det med klokkeslæt og initialer angivet at der fandt visitation sted. Også i disse 3 tilfælde er det angivet hvad der blev frataget den tilbageholdte. I yderligere et tilfælde er initialer, men ikke klokkeslæt, angivet.

I 5 af de resterende 6 tilfælde er der notat i feltet til angivelse af fratagne penge/effekter, og det fremgår således også i disse tilfælde at der har fundet visitation sted. I det sidste tilfælde er det i rubrikken til angivelse af hvad der skete med den tilbageholdte efter anholdelsen (indsættelse i detention mv.), anført at der blev frataget penge, og der ses således også at være sket visitation i dette tilfælde.

Det er beklageligt at felterne om visitation mv. ikke er udfyldt i alle tilfælde, jf. kundgørelsens § 22.

I et tilfælde er det med et 0 angivet at der ikke var noget at fratage.

Efter min opfattelse er det hensigtsmæssigt på denne måde at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, selv om der efter kundgørelsen (og blanketten) alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget. (Det gælder efter min opfattelse også selv om det i rubrikken ovenover er angivet at der er

sket visitation, og for så vidt allerede følger af denne oplysning at der ikke er fundet effekter at fratage, når rubrikken om fratagne effekter ikke er udfyldt).

I de sidstnævnte 6 tilfælde, og det tilfælde hvor tidspunktet for foretagelse af visitationen ikke er anført, er det ikke muligt at efterprøve om bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 1, hvorefter visitation skal ske før foreløbig anbringelse og lægeundersøgelse, har været overholdt. Det samme gælder til dels et yderligere tilfælde hvor der mangler angivelse af tidspunktet for foreløbig detentionsanbringelse. Det fremgår dog at visitation skete før lægeundersøgelse. Min gennemgang nedenfor angår de øvrige 7 tilfælde.

I et af de 7 tilfælde fandt visitationen sted samtidig med den foreløbige anbringelse i detentionen, i de øvrige 6 tilfælde 1-6 minutter før anbringelsen. I 2 af de 7 tilfælde fandt der lægeundersøgelse sted på skadestuen inden indbringelsen til politistationen. I de øvrige 5 tilfælde skete visitation før lægeundersøgelse.

I 9 tilfælde er det angivet hvem der foretog visitationen. I 4 af disse tilfælde har der medvirket to polititjenestemænd, i alle de øvrige tilfælde kun en. I alle tilfælde, måske på nær et, er de pågældende polititjenestemænds identitet angivet ved initialer. I det ene tilfælde er anført "DAN".

Da det udtrykkeligt i bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 5, er angivet at "navnene" på de polititjenestemænd som har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, er det en fejl at der alene er angivet initialer. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe at der skal ske en angivelse af navnene på de pågældende.

Jeg kan oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har anmodet Justitsministeriet om at oply-

se hvorvidt det efter bestemmelsen er tilstrækkeligt at angive fornavne (min endelige rapport af 27. marts 2002). Jeg har endnu ikke modtaget svar fra ministeriet.

I alle de 5 tilfælde hvor det er afkrydset efter hvilken bestemmelse visitationen fandt sted, har der som nævnt været tale om § 13, stk. 3, men i 3 tilfælde er det tillige afkrydset at visitation er sket efter § 13, stk. 4 (begge anbringelser den 10. november 2001 og en anbringelse den 19. november 2001). Ingen af de tre detentionsanbragte i disse sager (og heller ingen af de øvrige detentionsanbragte som er omfattet af min undersøgelse) var kvinder. Da der ikke er anført navne (bortset fra DAN i et tilfælde) på de polititjenestemænd som foretog visitationen i de 3 tilfælde, er det ikke muligt at se om der var tale om mandlige eller kvindelige polititjenestemænd, men jeg går ud fra at der i alle tilfælde er tale om mænd.

Efter kundgørelsens § 22, stk. 2, skal tilbageholdte der er frataget effekter der skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor på detentionsrapporten. I detentionsrapporten er en rubrik til bemærkning såfremt den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere.

Den detentionsanbragte har i alle tilfælde på nær 2 ved løsladelsen kvitteret på detentionsrapporten for modtagelse af penge/effekter som var blevet frataget den pågældende, i et tilfælde dog alene ved en "krusedulle" (en anbringelse den 10. november 2001, j.nr. 3000-84230-00094-01). I et af de 2 tilfælde hvor der ikke er kvitteret, er det noteret at den tilbageholdte nægtede at kvittere (og påstod at han ikke havde fået alle de fratagne penge retur). Det drejer sig om en anbringelse den 29. september 2001. Det andet af de 2 tilfælde er den anbringelse (den 25. december 2001) hvor det er noteret at der ikke var noget at fratage – og dermed heller ikke noget at tilbagelevere.

Jeg har noteret mig at der i det ene tilfælde hvor den tilbageholdte ikke ønskede at kvittere, er en bemærkning herom, og at den tilbageholdte i samtlige de øvrige tilfælde hvor der var noget at tilbagelevere, har kvitteret på detentionsrapporten for tilbageleveringen.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen, har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset to gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes tilstand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. (Det fremgår af Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 at rigspolitiet snarest ville undersøge politikredsens lytte- og overvågningsudstyr). Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Jeg går ud fra at Tønder politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men for en ordens skyld, og idet jeg henviser til det under pkt. 1 nævnte, hvorefter det under inspektionen blev oplyst at kameraet ikke skifter automatisk, beder jeg politimesteren om oplysning herom.

Også tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen til-

lige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af F eller E, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

Som anført ovenfor under pkt. 2.1., har jeg som udgangspunkt ment at kunne begrænse min beskrivelse af min undersøgelse på dette punkt til at angå de fejl som går igen i alle eller næsten alle 15 tilfælde.

I detentionsrapporten er der – som allerede nævnt – rubrikker til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen; henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse. Der er hermed tilvejebragt det nødvendige retlige udgangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte.

Rubrikkerne om indsættelse i detentionen er imidlertid ikke udfyldt i alle tilfælde. I 2 tilfælde er hverken rubrikken til angivelse af tidspunktet for den foreløbige eller den endelige detentionsanbringelse udfyldt. I yderligere 8 tilfælde mangler udfyldelse af rubrikken vedrørende tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen. Der mangler således oplysning om tidspunktet for den endelige detentionsanbringelse i 10 tilfælde, men jeg går ud fra at det er sket umiddelbart efter

lægetilsynet i sagen (i det ene tilfælde fandt lægeundersøgelse dog sted på skadestuen inden indbringelsen til politistationen), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. I yderligere et tilfælde mangler udfyldelse af rubrikken vedrørende tidspunktet for den foreløbige indsættelse i detentionen. Der mangler således oplysning om foreløbig detentionsanbringelse i 3 tilfælde.

Det er beklageligt at rubrikkerne om foreløbig og endelig anbringelse ikke er udfyldt i flere tilfælde, jf. kundgørelsens § 22. Disse rubrikker danner som nævnt – sammen med oplysninger om løsladelse (eller eventuel udtagelse af detentionen) – grundlaget for en effektiv kontrol med tilsynet med den detentionsanbragte. Jeg henviser også på dette punkt til min henstilling ovenfor under pkt. 2.

I et af de 3 tilfælde hvor der mangler oplysning om foreløbig anbringelse, fremgår det på anden vis at der var en foreløbig anbringelse, idet lægeundersøgelse først fandt sted knap 2 timer efter fremstillingen. I et andet af de 3 tilfælde fremgår det at der ikke var en foreløbig anbringelse idet lægeundersøgelse havde fundet sted på skadestuen inden indbringelsen. I det sidste tilfælde fremgår det ikke om der var en foreløbig anbringelse – kun at lægeundersøgelse fandt sted 27 minutter efter anholdelsen.

I 2 tilfælde er der i detentionsrapporten anført det samme tidspunkt for foreløbig og endelig anbringelse. Det drejer sig i begge tilfælde om (de 2 andre) anbringelser hvor der var lægetilsyn på skadestuen inden indbringelsen til politistationen. Der var således reelt ingen foreløbig anbringelse i disse tilfælde.

Der var således tale om foreløbig anbringelse i 11 (måske 12) tilfælde.

Rubrikkerne på bagsiden af detentionsrapporterne til tilsynsnotater er udfyldt i alle tilfælde på nær et. Det drejer sig om en anbringelse den 11. november 2001. Den pågældende blev anbragt foreløbigt i detentionen kl. 18.10 og lægeundersøgt kl. 18.25. Der er ingen oplysninger om hvornår den pågældende blev udtaget af

detentionen. Det er alene angivet at han blev overgivet til arresten, men ikke hvornår det skete.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvornår den pågældende blev udtaget af detentionen. Såfremt den indsatte havde ophold i detentionen i længere tid, beder jeg tillige om en udtalelse om det forhold at der ikke er nogen tilsynsnotater.

På grund af de manglende tilsynsnotater indgår sagen ikke i gennemgangen nedenfor.

Som nævnt skal der føres et skærpet tilsyn med den tilbageholdte mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås, som anført i § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end tilsyn efter § 18. Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2.

Jeg lægger til grund at der var foreløbig detentionsanbringelse i 10 af de 14 tilfælde. I 8 af de 10 tilfælde strakte den foreløbige anbringelse i detentionen sig ud over en halv time, i 3 af tilfældene dog kun med 5-8 minutter. I et tilfælde strakte den foreløbige anbringelse sig ikke ud over en halv time. I det sidste tilfælde fremgår det ikke hvor lang tid den foreløbige anbringelse varede, idet der hverken er oplysning om tidspunktet for den endelige anbringelse eller lægetilsynet.

(I det tilfælde hvor det ikke fremgår om der var en foreløbig anbringelse, strakte den eventuelle foreløbige anbringelse sig ikke over en halv time idet lægetilsynet fandt sted 27 minutter efter anholdelsen).

I det tilfælde hvor der hverken er oplysning om tidspunktet for endelig anbringelse eller lægeundersøgelse, fremgår det ikke om der var tilsyn mens den pågældende var foreløbigt anbragt i detentionen. I alle de øvrige tilfælde hvor der var fore-

løbige anbringelse, fremgår det at der var tilsyn med den detentionsanbragte under den foreløbige anbringelse.

(I det tilfælde hvor det ikke fremgår om der var foreløbig anbringelse, var lægetilsynet 27 minutter efter anholdelsen det første tilsyn).

I ingen af de 8 tilfælde er det (ved et S) angivet at der har fundet et skærpet tilsyn sted. I 4 tilfælde fandt første tilsyn sted efter 15-20 minutter – og i 3 af tilfældene fortsatte tilsynshyppigheden med samme intervaller efter at anbringelsen blev endelig. Ellers afveg hyppigheden ikke fra de senere tilsyn der, som det fremgår nedenfor, lå inden for en halv time. Jeg lægger til grund at der ikke har været ført et skærpet tilsyn i sagerne.

Det er beklageligt at der ikke blev ført skærpet tilsyn indtil der havde fundet lægeundersøgelse sted.

Jeg går ud fra at den detentionsanbragtes tilstand i ingen af de tilfælde hvor foreløbig anbringelse fandt sted, nødvendiggjorde tilsyn hyppigere end sket.

I et af de 10 tilfælde hvor foreløbig anbringelse fandt sted, fremgår det ikke om – og i givet fald hvornår – der var lægetilsyn, og dermed heller ikke om den pågældende var foreløbigt anbragt ved de to første tilsyn. De blev imidlertid udført ved fremmøde.

Kun i 4 af de 9 andre tilfælde hvor der var tilsyn mens anbringelsen var foreløbig, fremgår det at de blev udført ved fremmøde. (I et af de 5 andre tilfælde var det første af to tilsyn dog ved fremmøde).

Det er beklageligt at ikke alle tilsyn under foreløbig anbringelse er sket ved fremmøde, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2, og § 19, stk. 2.

Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe overholdelsen af reglerne om skærpet tilsyn, og jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ved undersøgelsen af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelsen i kundgørelsens § 18 tages i det følgende i alle tilfælde hvor dette tidspunkt fremgår, udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse. Der er, som nævnt, oplysninger om tidspunktet for den foreløbige anbringelse i 11 af de 14 tilfælde, men i 2 af disse tilfælde er dette tidspunkt det samme som tidspunktet for den endelige anbringelse idet der reelt ikke var nogen foreløbig detentionsanbringelse. (Lægeundersøgelse fandt sted på skadestuen inden indbringelsen til politistationen). I de resterende 3 tilfælde som inkluderer det sidste af de 3 tilfælde hvor lægeundersøgelse fandt sted på skadestuen inden indbringelsen til politistationen, tages udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen. I det ene tilfælde er dette tidspunkt identisk med tidspunktet for visitationen, mens dette tidspunkt ikke fremgår i de 2 andre tilfælde. Jeg går ud fra at visitation og foreløbig (i det tilfælde hvor lægeundersøgelse fandt sted på skadestuen, endelig) anbringelse i detentionen er sket kort tid efter indbringelsen.

Tidspunktet for første tilsynsnotat adskiller sig i alle tilfælde, på nær et, fra tidspunktet for indsættelsen i detentionen/lægeundersøgelsen, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt., hvorefter selve detentionsanbringelsen ikke udgør et tilsyn. I 2 tilfælde er første tilsyn dog kun 5 minutter efter indsættelsen. I disse 3 tilfælde har jeg ved min vurdering af om der har været forholdt i overensstemmelse med § 18, set bort fra det pågældende tilsyn, og således anset det andet noterede tilsyn for første tilsyn.

Bortset fra i ét tilfælde er det første tilsyn i alle de 11 sager hvor der er oplysning om foreløbig anbringelse (herunder de 2 tilfælde hvor der reelt ikke var en foreløbig anbringelse), foretaget inden for den første halve time efter anbringelsen i detentionen. I de 3 tilfælde hvor dette tidspunkt ikke er angivet, gik der mellem 42 og 47 minutter fra indbringelsen, og i et af disse tilfælde skete visitation som

nævnt samtidig. I det ene af disse 3 tilfælde var der imidlertid lægeundersøgelse 27 minutter efter anholdelsen, dvs. at der var tilsyn med den pågældende inden for den første halve time efter indsættelsen i detentionen.

Da det ikke med sikkerhed fremgår om der er gået mere end en halv time i de 2 andre tilfælde, har jeg ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale mig om overholdelsen af kundgørelsens § 18, stk. 1, i disse tilfælde. Jeg har noteret mig at der under alle omstændigheder kun kan være tale om mindre tidsmæssige overskridelser af 30 minutters reglen.

Jeg har endvidere noteret mig at der kun i ét af de øvrige tilfælde er gået mere end en halv time før første tilsyn fandt sted.

Med hensyn til vurderingen af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg mv. og til eventuel afhøring. Det fremgår imidlertid kun (udtrykkeligt) i 4 tilfælde at der er sket afhøring inden løsladelsen (begge anbringelser den 2. december 2001 og begge anbringelser den 8. januar 2002). Sidste tilsyn er i disse 4 tilfælde identisk med tidspunktet for udtagelsen af detentionen. I et andet tilfælde (en anbringelse den 25. december 2001) fremgår det tillige ved notat ud for sidste tilsyn at der skete udtagelse af detentionen.

Blandt de øvrige tilfælde mangler angivelse af løsladelsestidspunktet i et tilfælde, men der er oplysning om tidspunktet for udlevering af effekter, og jeg lægger dette tidspunkt til grund.

I alle tilfælde på nær 3 har der været foretaget tilsyn inden for de sidste 45 minutter før udtagelse af detentionen/løsladelse.

Jeg bemærker generelt at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive hvornår der er sket udtagelse af detentionen, f.eks. ved udtrykkeligt at anføre det ud for sidste tilsyn – som det også er sket i nogle tilfælde.

I alle 14 tilfælde har der med meget få undtagelser været ført tilsyn med et interval som svarer til udgangspunktet i kundgørelsens § 18, stk. 1, på en halv time. Flere tilsyn har endda været ført med intervaller på under en halv time. Ved en anbringelse den 22. december 2001 var der således kun et kvarter mellem alle tilsyn (8 tilsyn i alt), ved begge anbringelser den 8. januar 2002 var de første mange tilsyn med et kvarters mellemrum hvorefter tilsynene overgik til at ske med en halv times mellemrum, og ved anbringelsen den 19. januar 2002 var de første seks tilsyn med et kvarters mellemrum hvorefter tilsynene overgik til at ske med en halv times mellemrum.

Jeg har således ingen bemærkninger til tilsynenes tidsmæssige forløb, jf. kundgørelsens § 18, stk. 1 og 3.

I alle 14 tilfælde er der for hvert tilsyn angivet klokkeslæt for udførelse af tilsynet, og det er tillige noteret hvem der har udført tilsynet – ved et gentagelsestegn i de tilfælde hvor samme person har udført flere på hinanden følgende tilsyn. I 3 tilfælde er der ved samtlige tilsyn anført navn på de polititjenestemænd der udførte tilsynet. I 4 andre tilfælde er der ved nogle tilsyn anført navn og ved andre tilsyn initialer, mens der i de resterende 7 tilfælde er anført initialer ved alle tilsyn.

Som anført ovenfor skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18. Det er således ikke, som efter den tidligere gældende kundgørelse, tilstrækkeligt at anføre initialer.

Det er beklageligt at der i de fleste tilfælde ikke er anført navn på den der har udført tilsynet. Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe overholdelsen af bestemmelsen i kundgørelsens § 18, stk. 5.

De to første tilsyn skal, som nævnt, ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen.

Jeg har i tilknytning til denne regel i forbindelse med min inspektion af detentionen i Slagelse bl.a. anført følgende (i min rapport af 27. marts 2002):

”...

Da tilsyn indtil der har fundet lægetilsyn sted, altid skal ske ved fremmøde, jf. § 12, stk. 2 og § 19, stk. 2, går jeg ud fra at der sigtes til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Jeg går med andre ord ud fra at der efter lægeundersøgelsen (endelig detentionsanbringelse) i alle tilfælde skal ske tilsyn ved fremmøde de første to gange, også selv om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Jeg går endvidere ud fra at selve lægetilsynet ikke kan medregnes i de to tilsyn.

*Såfremt denne forståelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.
...”*

Jeg har endnu ikke modtaget svar fra ministeriet.

Det er vedrørende alle tilsyn angivet hvilken type tilsyn der var tale om (fremmøde eller elektronisk).

I et af de 14 tilfælde mangler, som tidligere nævnt, oplysning om såvel tidspunkt for (eventuel) lægeundersøgelse som endelig detentionsanbringelse (en anbringelse den 25. december 2001). Det er derfor ikke muligt at se om de første tilsyn der er udført, er sket før eller efter endelig anbringelse. Det første tilsyn der fandt sted 23 minutter efter den foreløbige anbringelse, og de to næste tilsyn der fandt sted en halv time og en time senere var (imidlertid) alle tilsyn ved fremmøde.

Kun i 3 af de 13 øvrige tilfælde fremgår det at de to første tilsyn foregik ved personligt fremmøde. I alle de øvrige tilfælde var det første tilsyn og i 7 tilfælde tillige det andet tilsyn, elektronisk.

Hvis den forståelse af reglerne som jeg har givet udtryk for i forbindelse med min inspektion af detentionen i Slagelse, er rigtig, er kundgørelsen ikke overholdt i 10 af de 13 tilfælde hvilket er beklageligt.

Hvis tilsyn forud for lægeundersøgelse/endelig detentionsanbringelse og lægeundersøgelse medregnes, er de to første tilsyn i 7 af de i alt 14 tilfælde udført ved personligt fremmøde. I yderligere 2 tilfælde blev det første tilsyn udført ved personligt fremmøde, og i yderligere et tilfælde blev det andet tilsyn – et lægetilsyn – udført ved personligt fremmøde. I de sidste 4 tilfælde var begge de to første tilsyn elektroniske.

Under alle omstændigheder har der således i højst halvdelen af tilfældene været tilsyn ved personligt fremmøde de første to gange.

Jeg går ud fra at politimesteren vil indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der udføres tilsyn med den detentionsanbragte.

Rubrikken til notering af bemærkninger er udfyldt i alle tilfælde, oftest blot ved angivelse af at den pågældende sov, ligesom oplysninger om toiletbesøg er noteret.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser, og i givet fald sende mig en kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Løsladelsestidspunktet mangler i detentionsrapporten i 5 tilfælde. I et tilfælde fremgår dette dog af sidste tilsynsnotat, og i et andet tilfælde er tidspunktet for udlevering af effekter angivet (hvilket jeg går ud fra er sket i forbindelse med løsladelse). I de resterende 3 tilfælde kan dette tidspunkt ikke udledes af de øvrige oplysninger, men i 2 af tilfældene er tidspunktet for udtagelse af detentionen (til afhøring) anført ved sidste tilsynsnotat (mens det sidste er det tilfælde hvor der ingen tilsynsnotater er).

Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri.

Da løsladelsestidspunktet ifølge kundgørelsen skal fremgå af såvel detentionsrapporten som POLSAS, er det en fejl at det ikke er angivet i alle rapporter. Jeg henviser også på dette punkt til min henstilling ovenfor under pkt. 2. (om indskærpelse af notatpligten).

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling. Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolicehøvedens pjeces "Hvor går du hen, når du går ud?" – som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye

kundgørelse – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte. Denne rubrik er kun udfyldt i 2 tilfælde, og det er derfor ikke muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1, i de øvrige tilfælde.

Det er beklageligt at der kun i 2 tilfælde er notat om at der er sket vejledning i overensstemmelse med kundgørelsens § 21, stk. 1, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2. Jeg henviser også på dette punkt til min henstilling ovenfor under pkt. 2. (om indskærpelse af notatpligten).

Som omtalt under pkt. 1 lå der på en hylde under visitationsskranken et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling ("Hvor går du hen, når du går ud?") i den nyeste udgave. Derfor, og da der nu er pligt til at udlevere denne vejledning – som ud over vejledning om alkoholafvænning og -behandling indeholder klagevejledning mv. – går jeg ud fra at den er tilbudt i de konkrete sager som er omfattet af min undersøgelse.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Tønder, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.